Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

8 юни 2022 година*

„Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Словна марка на Европейския съюз „UM“ — Реално използване на марка — Използване със съгласието на притежателя — Използване във формата, под която е регистрирана марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Представляване на притежателя на марката — Доказателства за използването, представени в предвидения срок“

По дело T-293/21

Ulrike Muschaweck, с местожителство в Мюнхен (Германия), представлявана от C. Konle, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), представлявана от D. Walicka,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Joachim Conze, с местожителство в Мюнхен, представляван от H. Bolte, адвокат,

с предмет жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 15 март 2021 г. (преписка R 2260/2019-2), постановено в производство по отмяна между г-жа Muschaweck и г-н Conze,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: A. Marcoulli (докладчик), председател, J. Schwarcz и C. Iliopoulos, съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: немски.

предвид факта, че в триседмичния срок, считано от връчването на съобщението за приключване на писмената фаза на производството, страните не са поискали да се насрочи съдебно заседание, и като реши на основание член 106, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

Решение [1]

[…]

Искания на страните

14 Жалбоподателката иска по същество от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение и решението на отдела по отмяна от 6 август 2019 г., доколкото искането за отмяна е отхвърлено за посочените в точка 11 по-горе услуги,

– да уважи изцяло искането за отмяна,

– да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

15 EUIPO и встъпилата страна искат от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателката да заплати съдебните разноски.

От правна страна

[…]

По второто основание, изведено от късното представяне пред отдела по отмяна на становището на медицинския кабинет HUMJC

[…]

38 В това отношение от съдебната практика следва, че макар и без обвързваща сила, Насоките на EUIPO за разглеждане на преписките представляват източник за позоваване на практиката на EUIPO в областта на марките (решение от 18 септември 2015 г., Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/СХВП — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE), T-387/13, непубликувано, EU:T:2015:647, т. 45).

[1] Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

39 Тези насоки са кодификация на определена линия на поведение, която EUIPO сама предлага да приеме, така че при условие за съответствие с правните разпоредби от по-висок ранг от тях произтича самоограничение за EUIPO, доколкото тя следва да се съобрази с правилата, които си е наложила (вж. решение от 18 септември 2015 г., COLOMBIANO HOUSE, T-387/13, непубликувано, EU:T:2015:647, т. 46 и цитираната съдебна практика).

40 След това уточнение следва да се отбележи, че точка 4.3 от Насоките за разглеждане на EUIPO предвижда, че когато искане за продължаване на срок, който може да бъде удължен, е направено преди изтичането на посочения срок и не бъде прието, на заинтересованата страна се предоставя поне един ден, за да може тя да спази срока, дори ако искането за продължаване е постъпило в последния ден преди изтичането на срока. С цел да се запази полезното действие на точка 4.3 от Насоките на EUIPO, следва да се счита, че новият срок е предоставен, считано от датата, на която инстанцията на EUIPO, сезирана с искането за продължаване на срока, съобщава отговора си.

41 В случая обаче, първо, срокът, чието удължаване е поискано за втори път от медицинския кабинет HUMJC, е срок, който може да бъде продължаван. Всъщност съгласно точка 4.3 от Насоките на EUIPO второ искане за продължаване на един и същ срок се отказва, освен ако страната, която прави това искане, обясни и надлежно оправдае „извънредните обстоятелства“, които са ѝ попречили да направи необходимите постъпки в рамките на двата предходни срока (тоест първоначалния срок плюс първото удължаване) и които все още пречат на това лице ги извърши, което поражда необходимост от допълнителен срок.

42 Второ, от преписката е видно, че второто искане за продължаване на срока за представяне на доказателства за използването на спорната марка е направено от медицинския кабинет HUMJC в последния ден преди изтичането на посочения срок.

43 Трето, жалбоподателката, която сама се позовава в писмените си изявления на точка 4.3 от Насоките на EUIPO, никъде не твърди, че тази точка противоречи на правна разпоредба от по-висок ранг. Впрочем не изглежда, че предоставянето по същество по съображения за справедливост на поне един ден допълнителен срок вследствие на искане за продължаване на срока, представено в последния ден от този срок, би нарушило такава разпоредба.

44 Следователно, без да е необходимо произнасяне по основателността на мотивите на отговора на отдела по отмяна от 15 януари 2018 г., достатъчно е да се констатира, че в отговор на второто искане за продължаване на срока за представяне на доказателства за използването на спорната марка отделът по отмяна не е могъл да се ограничи до отхвърляне на това искане, а в съответствие с насоките за разглеждане на EUIPO и както е направил, той е трябвало да предостави допълнителен срок, който започва да тече от деня на съобщаването на отговора му. Вследствие на това, тъй като оспорваните доказателства са били представени между, от една страна, подаването на второто искане за продължаване на срока за представяне на доказателства за използването на спорната марка и от друга страна, отговора на отдела по отмяна от 15 януари 2018 г., тези доказателства при всички положения не са можели да се считат за късно представени. При това положение нито отделът по отмяна, нито апелативният състав са допуснали грешка, като при разглеждането на използването на спорната марка са взели предвид посочените доказателства.

[…]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-жа Ulrike Muschaweck да заплати съдебните разноски.

Marcoulli Schwarcz Iliopoulos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 юни 2022 година.

Подписи